Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Intru în carte cu zi de praznic sfânt, iar cuvântul Meu e tot o sărbătoare pentru cei din cer, și pentru tine, popor al cuvântului Meu. O, fiule, așteaptă mulți zilele cerești de serbare în mijlocul tău, că aceștia știu venirea Mea la tine cuvânt și se uită să vin și să-Mi las cuvântul pe masă la tine, iar tu să-l vestești lor, și mare mângâiere și mare bucurie Îmi fac cei ce Mă așteaptă să vin la tine cuvânt și să-și așeze înaintea Mea urechea și inima, dar bucuria Mea cea mai mare este ascultarea lor de Dumnezeu, de cuvântul cu care dau Eu să înnoiesc lumea și să desăvârșesc această Scriptură, măi poporul Meu.

O, pace vouă! Și intru în cetate cu slava cuvântului Meu, fiilor veghetori înaintea glasului Meu, care vă strigă să vă așezați și să primiți pe Domnul! Iată, iar și iar zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, și avem creștini oaspeți acum la izvor, fiilor. Ne așezăm și prăznuim, și așezăm ziua de praznic în cartea Mea cea de azi.

Îmi fac intrarea, și mai întâi aduc iar în față ziua cea dulce de acum trei săptămâni, când am avut popas cu cerul aici, la voi, și cu mama Mea Fecioara, și când atâta slavă s-a unit de sus și de jos și a mărit cum se cuvine taina împărăției cerurilor pe pământ cu oamenii, petrecerea Mea cu cei pe pământ apropiați Mie în zilele acestea, și ce frumos a fost atunci, ce frumos, fiilor, ce frumos pentru Noi și pentru voi și pentru cei ce Ne-au întâmpinat aici sărbătoarea, venind de departe plini de dor!

Iată frumusețea aceea față în față cu privirea Mea acum! Le-a fost pregătită atâta mângâiere celor ce au venit la praznic atunci! Ca pe niște copii i-ați dat în legănuț pe toți, și s-a deslușit taina legănușului, așa cum este numit locul de întâlnire aici, și ca în basme sfinte a fost toată priveliștea, mult mai măreață și mai frumoasă văzută de cei de sus, amestecată ea cu slava cea nevăzută a sfinților și a îngerilor, o, fiilor. Toți au fost într-o fericire mare, și așa v-a fost prețuită truda pentru care ați ostenit o lună de zile față în față cu slava cea pentru ziua aceea mare.

O, iată cât duh duios îi trebuie celui ce vine să fie cu Mine pe calea cuvântului Meu de azi cu poporul cu care Mă sprijin în zilele acestea ca să fiu pe pământ cuvânt! Numai inimile duioase Îmi simt taina și adevărul ei și fiorul ei cel sfânt, pe care îl pune în inimi Duhul Meu când cei ce caută după Mine vin și se întâlnesc aici în sărbători.

O, fiilor, fiilor, iată ce povață vă împart: Feriți-vă de inimă rece în voi, de această pedeapsă pentru duhul din voi și pentru cei din cer, și apoi pentru cei din jurul vostru. Mi-e rece într-o inimă rece, și de aceea trebuie să căutați mereu cu iubirea și cu duioșia ei, pentru ca să simțiți taina ei cuprinzându-vă, că altfel ați fi niște oameni și atât, iar voi sunteți fii ai lui Dumnezeu, și altfel de aluat trebuie să aveți și să purtați, că Eu am spus: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».* Aceasta ce am spus e mare taină, și cum să fie ea într-o casă, într-o inimă rece, sau măcar când și când rece? O, când se stinge lumina care vă luminează casa și lucrul nu mai vedeți să lucrați, nu vă mai vedeți unii cu alții până nu se întoarce înapoi la locul ei lumina din casă, și apoi reveniți la lucrul pe care îl lucrați. O, tot așa este și cu lucrul inimii când inima stă rece pentru voi și pentru frați și pentru Domnul, fiilor, iar fața și privirea și nelucrarea fac dovada inimii reci în voi când nu aveți grijă să vă feriți de inimă rece în voi, după ce vă pierdeți umilința inimii, fiilor.

O, iată cu ce povață sfântă am început să vă dau petrecerea zilei de praznic pentru mama Mea Fecioară, fiilor! O inimă rece nu poate avea petrecere dulce în ea, și trebuie să fie plină de Dumnezeu, de frați, de dor sfânt pentru cei din cer, de lucrul dragostei, o, fiilor, că altfel ea cade

dacă nu are ce s-o țină plină de lucrul care dă viață, iar dacă nu mai știe nici să plângă, nici să tânjească după lucrul vieții și după Domnul vieții, o, de ce mai este ea în stare, măi fiilor?

V-am vorbit vouă de omul vrednic de Hristos, de cel ce nu stă fără Domnul în viața inimii lui, măi fiilor. Eu, Domnul, nu pot în om oricum este el, sau cum vrea el să fie, iar Eu vă învăț acum să fiți ca Mine, ca să putem petrece dulce împreună, că gol de tot este omul cel fără statul lui Dumnezeu în el, fără această mireasmă, care să-i înfrumusețeze și să-i împodobească toate clipele vieții.

Vai de cel ce disprețuiește pe cei din jur, de cel care nu are dragoste, ci dispreț în el pentru tot ce i-ar ține inima caldă și vie! O, cât de lipsită este de viață o inimă care se umple cu cele străine de Domnul, de ascultarea de Domnul, iar Eu, Domnul, vă învăț pe voi să vă feriți de inimă rece în voi și de tot ce vă poate răci de viață, adică de ascultarea de Domnul, fiilor.

O, trebuie numaidecât să deslușesc îndeajuns taina omului vrednic de Hristos, ca nu cumva să nu aibă păcat cel ce nu știe și-și lucrează nevrednicie, fiilor. Mai întîi vă aduc în atenție să vă îngrijiți cu multul să vă asculte Domnul rugăciunea, că fără rugăciune ajunsă la Domnul sunteți ca și singuri pe cale, sunteți părăsiți de ajutor, iar pe cale sunt numai primejdii, și dau să vă strige la poartă cei ce n-au voit să fie vrednici de Domnul, și aceștia dau să vă picure în inimă otravă și slăbire și milă care dăunează de o parte și de alta apoi, căci Eu am spus că dușmanii omului sunt casnicii lui, sunt cei de un neam, de un sânge cu el după obârșia trupului.

O, nu vă nedumeriți. Eu sunt aici și deslușesc, fiilor. O, cum să asculte Domnul rugăciunea celui ce nu ascultă de El și calcă povața cea pentru viața Domnului în el? Dacă el nu ascultă de Mine, Eu cum să-i primesc lui rugăciunea? Când el nu primește și nu pune peste el povața Mea plină de viață, Eu cum să-l primesc pe el când se roagă Mie? O, taina ascultării de cuvântul Meu e atât de mare cât n-au voit creștinii s-o înțeleagă. Și cum să nu cadă de lângă Mine cel ce nu Mă ascultă?

Iată, M-au pierdut mulți din cei ce și-au început cu Mine drum nou. Unii din cei căzuți de lângă Mine au pierdut prin legături nevegheate cu cei deveniți potrivnicii Mei și s-au otrăvit și ei cu neascultarea de povața Mea de a nu sta cel neascultător în sfat cu cei răzvrătiți, iar cei răzvrătiți sunt cei care s-au dus din poporul cuvântului Meu, și unii copii au căzut prin părinții sau prin frații lor neascultători și plecați în lături, iar alții au căzut prin copiii lor, care n-au mai stat cu Dumnezeu și care au dat sau dau să picure otravă peste statornicia celor rămași cu Mine, o, și mult prea puțin au crezut aceasta cei care n-au înțeles vrednicia de Hristos a celui care vine să fie una cu Mine pe calea Mea cu omul.

Am spus răspicat acum două mii de ani de cel ce voiește să vină după Mine, că dacă nu lasă pentru Mine tot ce a avut, ba chiar și obârșia lui cea după sânge ca să fie al Meu și cu Mine apoi, unul ca acela nu este vrednic de Mine, așa am spus. O, mulți n-au crezut că e chiar așa, mulți și din cei ce au mers cu Mine pe calea acestui cuvânt, și au suferit apoi și s-au pierdut în lături și ei. Eu când dau să-Mi curăț aria știu ce fac și ce împlinesc, și de aceea cei neascultători cad de pe cale, ca să nu fie încurcat mersul celor ce merg, iar Scriptura învață pe toți dacă citesc în ea cum să fie drumul omului cu Mine, iar dacă omul calcă povața Mea și face neascultare de cuvântul Meu, nu numai că nu este vrednic de Mine, dar își atrage și suferință, iar Eu vin și deslușesc mărunt taina Mea cu omul vrednic de Hristos, și de aceea în ziua aceasta împart în două grăirea cuvântului Meu de peste voi, cei adunați la praznic aici pentru mama Mea Fecioara, cea azi sărbătorită cu ziua ei de naștere între oameni pe pământ, fiilor.

Iată, sufletul omului are nevoie de hrană, are mai mult decât are trupul nevoie de hrana cea pentru el, o, și de ar căuta creștinii Mei după cele pentru suflet măcar cât caută după cele pentru viața trupului!

Iar mama Mea Fecioara așează pe masă acum glasul ei scump peste voi, fiilor adunați la praznicul ei. Hai, mamă, deschide gura ta și împarte-le lor din cer, o, mama Mea. Amin.

— Din cer, Fiule scump, o, dar și de pe pământ să ia cei ce vor să rămână întru Tine, și Tu în ei, căci cămașa e mai aproape de ei decât haina de peste cămașă, că Tu ai așezare cerească aici, și ai cămară hrănită de Duhul Cel de sus, din care pot lua cei care au ales să-și aibă grijă de hrana cea pentru suflet, o, Fiule Hristos.

De lângă Fiul meu vă grăiesc vouă, celor adunați în jurul meu cu praznic de iubire, de naștere, fiilor. În ziua aceasta facem în două grăirea cea de sus, ca să se și poată lucra în timpul care este pe masă după lungimea zilei, și apoi așezăm înaintea voastră și cealaltă jumătate de lucru al acestei zile de naștere, că naștere de sus are de pus în voi și în mulți Fiul meu Iisus Hristos.

Așez acum cu dor și drag binecuvântarea mea de mamă a lui Hristos peste voi. Vă povățuiesc să ascultați de Fiul Tatălui Savaot și al meu, de Hristos, fiilor, de El să ascultați, că dacă nu-I dați ascultare, El cum să vă asculte pe voi? Omul Îl cheamă, Îl atrage pe Domnul spre el prin rugăciune, și aceasta este cărarea Domnului spre om, și de aceea vegheați, vegheați să nu vă fie păcat rugăciunea, să nu-L înjosiți pe Domnul prin neascultarea de El, și să vă rugați apoi să vă asculte rugăciunea, și să greșiți cerându-I Lui, când voi nu-I dați Lui ce vă cere. Cel vrednic de Hristos nu mai are al lui decât pe Domnul, așa cum eu n-am avut altceva în afară de El pe pământ între oameni, și Domnul a ascultat și ascultă mereu rugăciunea mea. De aceea fiți vrednici să vă apropiați de Dumnezeu, că pe pământul român sunt cetăți în care locuitorii din cetate nu au liber mersul la biserică dacă părăsesc pe Dumnezeu pentru păcatul din ei când ei își aleg să fie și să stea păcătoși spre știrea celor din cetate, și le merge vorba că nu le este ascultată rugăciunea din pricina neascultării lor de Dumnezeu. De aceea încălziți-vă locașul inimii ca să intre în el căldura și învățătura Domnului și să-I priască Lui, și să vă priască ea vouă apoi.

O, fiilor care sunteți cărare Domnului spre popor și spre pământ, iată, împărțim de aici în două ceea ce așezăm în carte în ziua aceasta, ca să avem vreme de stat înaintea celor veniți la praznicul meu aici. Toată povața cea de sus să împuternicească inimile celor ce iau de la Domnul, că mare este taina lui Dumnezeu cu omul și trebuie s-o deslușim spre știința celor ce încă nu calcă bine pe cale cu Domnul și nu știu să primească de la Domnul și cum să primească.

Iar Tu, Fiule Hristos, dă-le azi cele ce ei nu știu, și apoi ei să știe. Cuvântul de azi îl facem arătat în parte acum, ca să dăm curs zilei de lucru sfânt, ca să stăm și cu poporul la masă și să-l pregătim pentru înțelepciunea tainelor Tale, iar ziua mea de praznic le-o vom trimite toată cu tot cuvântul ei.

Vă voi da și vă voi arăta dragostea mea cea pentru voi, pentru țara de azi a Domnului și a mea, vatra neamului român, și ne vom întoarce în cuvânt și vă voi da mângâierea mea vouă, și celor ce iau pe Domnul de aici, de la izvor, de la voi, o, fiilor care primiți pe Fiul meu cuvânt pe pământ. Amin.

— O, mama Mea, tu ești gospodina acestei zile de praznic și facem după cuvântul tău, mamă.

Vom pune pe masă așa cum mama Mea ne spune, fiilor, și apoi arătăm întreg cuvântul din ziua ei de serbare. O, e de deslușit acum taina lui Dumnezeu cu omul și grija cea pentru ascultarea rugăciunii trimisă la Domnul din partea omului, fiilor. Vă dau acum binecuvântarea Mea cea pentru lucrul zilei cu poporul adunat la izvor. Cei ce vin la sărbători, iată, să învețe să crească, să grăiască și să lucreze la creșterea lor prin duhul învățăturii, al umilinței, al sfielii sfinte și al ascultării de Domnul. Acestea sunt de mare preț pentru cei ce dau să fie vrednici de Hristos.

Binecuvântată să fie și masa cea cu bucate, și ne așezăm acum toți, Noi și voi, iar lucrul zilei merge și se așează în carte acum, și se va da poporului credincios și va merge acolo unde își are lucrul său și împlinirea sa. Amin.

***

O, e de lucru pentru creșterea și pentru veșnicia apoi a poporului cuvântului Meu, mamă. Dacă cei ce vin după Mine se învață cu Mine și cu creșterea prin cuvânt, pe care le-o dau mereu, ei nu mai pot păstra în ei bucuria cea dintâi, care le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, și iată, trebuie îndemnați să vegheze între lumină și întuneric, mamă, între viață și moarte, mama Mea, și mergem mai departe cu lucrul zilei și îl așezăm în carte și veghem cu el, că acest cuvânt, mereu așezat pe masa poporului Nostru, e veghea Noastră peste el, mamă, numai să nu i se aplece de el ca să nu-l mai aibă de hrană, căci sufletului îi trebuie hrană, îi trebuie putere ca să biruiască trupul, care cere prea multe, bietul de el.

O, fiilor, aș vrea ca voi să nu aveți parte de cele ce vin peste lume, că dacă voi vă temeți de o mustrare binefăcătoare și veghetoare peste voi, o, cum ați răbda cele scrise în Scripturi să vină să curețe și să înnoiască lumea? Aș vrea să vă ocrotesc ca pe ucenicul cel din Scripturi pentru care s-a rugat dascălul lui să nu-l las să vadă căderea Ierusalimului, că prea era plăpând de tot, iar Eu, Domnul, am făcut cu el după ruga celui ce Mi-a cerut pentru el și l-am acoperit și l-am ocrotit cu somn odihnitor până ce au trecut anii mâniei. O, așa cer și Eu Tatălui pentru voi, cei statornici și ascultători, dacă sunteți așa.

Dar iată, fiilor, trebuie și trebuie să vă întreb, iar voi să-Mi răspundeți, că au plecat de lângă Mine, de lângă voi fii hrăniți de Mine la masă cu voi și Mi-au rănit Duhul, măi fiilor, și M-au rușinat înaintea lui satana, care i-a smuls de lângă Mine pe ei. O, și dacă așa s-a întâmplat în vremea anilor Mei cu acest popor hrănit de sus, venind și plecând cei ce veneau, iată, Eu, Domnul, vă întreb acum pe voi: voi nu plecați? O, răspundeți-Mi, fiilor, răspundeți Domnului! Nu tăgăduiți să dați răspuns, sau să-l dați în glumă, sau cu dus-întors, că trebuie să vă făgăduiți Domnului și să fiți statornici în făgăduință apoi, că altfel satana încearcă pe cât nu vă gândiți și nu vă așteptați să vă stingă dragostea și veghea și răbdarea și statornicia cu Mine și credința apoi, fiilor, și vai celor ce pierd darul credinței în venirea Mea de azi după om, în Scripturile acestei vremi, scrisă în ele ca să se împlinească ele!

O, voi nu plecați să părăsiți cuvintele vieții, cu care vă țin de mânuță ca să nu vă ia valul care trece mereu ca să mai ia cu el dacă se poate și din cei ce s-au ales pentru Domnul? Dați Domnului răspuns, fiilor, ca să pun îngerii să scrie, și să fie ca o ancoră de salvare făgăduința voastră. Amin.

Fiilor, fiilor, când oala care fierbe cu foc sub ea nu mai este vegheată ca să nu se piardă și ea prin foc, ea este în primejdie să se topească și ea. O, așa este cu dulceața plăcerilor care sting viața din om dacă viața lui nu este vegheată și povățuită și îndreptată mereu spre tronul lui Dumnezeu, unde Eu voi fi pe veci cu ai Mei, cu cei ce M-au crezut și M-au urmat până la sfârșit, precum este scris de locul pregătit de Mine pentru ei, ca să fie ei cu Mine pe vecii, așa cum Eu le-am făgăduit.

O, fiilor, vă scriu povață nouă, e vremea să v-o spun. Înmulțiți rugăciunea, n-o faceți tot mai puțină, tot mai mică, o, nu, fiilor, Eu vă voi aduce mereu spre știre aceasta, ca să nu vă adoarmă veghea și rugăciunea, pe care v-am cerut-o și v-am învățat cum s-o lucrați, căci omul care iubește rugăciunea se cunoaște, ca și cel ce n-o iubește sau n-o mai iubește pe ea și nu-i mai este drag să stea cu Domnul și cu sfinții și cu harul cel prin rugăciune, că să știți, cei care au căzut au micșorat rugăciunea lor și harul ei și au amestecat în ei plăceri pierzătoare de cale și s-a stins în ei puterea cea pentru rugăciune și pentru viață cu Domnul prin rugăciune.

O, Tatăl așteaptă de la voi mult, fiilor. De aceea vă îndemn cu veghe: Fugiți de inimă rece în voi și feriți-vă de ură și de dispreț între voi, că de acolo vine și inima rece de Domnul și de frați, măi fiilor. O, sunt pe pământ mulți din cei ce duc o viață mântuitoare și departe de duhul ispitelor vieții și sunt aspri potrivnici păcatelor și deșertăciunilor vieții, dar n-au mântuitor, bieții de ei. Creștinii au însă Mântuitor, au pe Hristos de două mii de ani Mântuitor și Dumnezeu dovedit

prin har și prin putere, prin cuvânt și prin înviere din morți, și nu sunt cu inimă rece acei care Îl iubesc pe El, și de aceea trebuie ocrotită viața cu Domnul, trebuie prin post și rugăciune multă, fiilor, căci satana cel neadormit în rele asta vrea, să piardă dintre cei aleși mântuirii prin Hristos.

O, cum să poată cu Domnul cel ce are atâtea ale lui, măi fiilor? Eu de aceea am spus: «Cel ce nu lasă totul, ba și pe el însuși pentru Mine, nu poate acela să-Mi fie ucenic. Cel ce nu vinde tot ce are și să împartă la săraci, unul ca acela nu poate veni pe urma Mea». Acela se oprește pentru sine chiar când Mă află și-Mi înțelege adevărul și lucrarea lui cea pentru om. O, dacă omul mai are ale lui diavolul îl împinge spre ceea ce i-a rămas și poate fi scos de pe cale, cum că are unde să se întoarcă dacă părăsește mersul cu Dumnezeu, și iată, dușmanii omului sunt casnicii lui când el pleacă spre Domnul, dar și când pleacă de la Domnul sprijinit de casnicii lui, care devin pe neașteptate dușmanii lui, și care îl ajută când el pleacă de lângă Dumnezeu, căci găsește sprijin pe acei de un sânge cu el.

Eu mereu Mi-am învățat poporul, fiilor. În toată vremea cea de după anul 1955, când M-am coborât cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, o, n-am stat să nu-i povățuiesc pe cei ce Mă aflau și veneau și se alăturau pe cale cu Mine, dar dacă nu lăsau totul pentru Mine, o, cum să se fi făcut ei ucenici ai Mei ca să rămână în lucru cu Mine ei? O, abia acum, în vremea cea de a treia a venirii Mele cuvânt pe pământ, abia acum am răzbătut să pot avea ucenici de un lucru cu Mine, dar iată, și din aceia vine diavolul să-i tragă la el, și mai ales cu ce și cum. Nu Eu, ci el le pune apoi nume de trădători la cei trași afară din staul, după ce îi pătează cu vopselele lui și le dă să guste din duhul pierzării, și de aceea cei ce vor să fie cu Mine până la sfârșit și să nu cadă în capcana întinsă de satana, aceia să se făgăduiască Domnului și cuvintelor vieții, că nu se teme satana mai tare ca și de cei ce se făgăduiesc Domnului și-și țin apoi făgăduința lor, iar harul Meu îi înnoiește mereu pe ei și se cunosc prin har.

O, mama Mea, iată, bucate tari punem pe masă pentru viața lor cu Mine, mamă, numai să asculte ei și să mănânce numai ce le spun Eu, iar când și greșesc ceva, să se umilească pentru greșeală, mamă, ca să rămână ei ai Mei până la sfârșit, până la biruința Mea pentru ei și prin ei, o, mama Mea.

— O, Fiule Mântuitor al lor, adu-Ți aminte de fapta cea din rai, când omul a fost ispitit de femeie, că iată ce spun: Ai mers spre om când ai văzut ce a pățit, săracul, și l-ai întrebat «Unde ești?». *De ce l-ai întrebat? Era căzut sub femeie, o, Fiule scump, căci greșise prin ea. Nu l-ai certat, o, nu, ci l-ai întrebat unde este, iar el Ți-a răspuns că s-a ascuns cu goliciunea lui, pe care după neascultare și-o simțea, și-o recunoștea, și de aceea fugea să se ascundă, iar Tu l-ai întrebat, luându-l cu ușorul:* «Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din ce ți-am spus să nu mănânci?». *I-ai vorbit îndurerat, iar el Ți-a spus de femeia pe care i-ai dat-o, că ea a luat, și i-a dat și lui și a mâncat și el. Femeii însă nu i-ai vorbit tot așa. Pe ea ai certat-o, ai mustrat-o, Doamne. Ea a fost cea care l-a slăbit pe bărbat, și așa este de la începutul lumii și până azi, iar Dumnezeu le-a dat lor dureri și muncă cu sudoare, altfel decât aveau ei viața în rai, unde aveau mâncare dulce la gust și la vedere. O, și de ar mai veni odată starea aceea, care este numai pentru cei sfinți, Doamne, Fiul meu!*

Am spus acestea ca să se știe din ce parte vine ispita și slăbirea cea mare pentru cei ce nu mai pot pentru ei nimic și se desprind de Dumnezeu, și de aceea să-i îndemnăm pe fii să stea cu grijă, departe de ispita și de prilejul de ispită, că iată cât de repede se pierde omul, ca și Adam, Fiule Doamne.

O, fii ai Fiului meu Hristos, nu uitați să fiți și să rămâneți copii credincioși, măi fiilor, credincioși Fiului meu și numai Lui, căci mântuirea numai El v-o poate da. Simțiți-vă legați de El pe veci, ca să nu poată șarpele de satana să vă pună în gând că nu e păcat să nu ascultați, așa cum a lucrat el în rai peste mintea femeii, care ar fi putut dacă ar fi voit, ar fi putut să nu creadă de la satana, să nu ia de la el, să nu gândească cu gândul ei spre rodul pomului oprit, să nu-și atragă sieși și bărbatului ei plata neascultării.

O, fiilor, dacă Domnul, Fiul meu, n-ar fi cu voi cuvânt mereu, mereu, v-ar smulge vântul afară, v-ar birui dorul de neascultare, ați uita și de plata celor ce nu ascultă de duhul vieții, de Fiul meu Cuvântul.

O, fiilor, aveți grijă mare, zi și noapte aveți grijă pentru ceea ce vă spun. Feriți-vă să aveți ceva al vostru pe pământ. Feriți-vă să mai aveți părinți și frați, soți sau copii, case sau țarini, o, feriți-vă de această dorire și gândire, care nu este pentru ucenicii lui Hristos, că acestea păgânii lumii le caută, precum este scris. O, iată cum îi umplu de vină la Domnul pe cei de un sânge cu ei cei ce se smulg și pleacă de lângă Domnul spre plăceri și spre o viață fără de preț, fără lucrul cel pentru Domnul în ea! Așadar, vegheați, păstrați-vă ai Domnului să fiți. Închideți calea care caută spre voi să vă dezmoștenească de casa mântuirii, și deschideți larg iubirii voastre spre Domnul, că fără să-L iubiți cu putere și cu dor nu puteți birui pe satana, care caută după inimile reci ca să le facă curte și să sufle în lumina lor și să le ducă pe întuneric apoi în partea lui de moștenire, unde este plânsul și scrâșnirea dinților.

O, umiliți-vă pe pământ, fiilor, ca să vă păstrați veșmântul pe voi bine strâns, că iată, Adam și-l pierduse și umbla gol în rai și se rușina de Domnul, până ce a căzut pe pământ și spre truda cea cu sudoare pentru pâinea lui.

O, nu i se pare omului prea dureros după ce pierde pe Domnul și își ia viața în înseși mâinile lui, dar acest timp trece, și vine apoi plata pentru necredincioșie, pentru părăsirea Domnului său, Căruia nu I-a rămas credincios.

O, Fiule Doamne, Copil Mântuitor pentru copii, învață-i să fie copii ca să asculte, Doamne. Învață-i să stea mici, ca să aibă nevoie de sprijin, Fiule copil și Doamne adevărat. O, să poți Tu peste ei și pentru ei, dar și pentru țara română, țara Noastră de azi, meleagul cel de la început, pe care ai stat și ai zidit trupul omului și limba cea de la început, cu care ai grăit cu el, și el cu Tine, limba din care neamurile pământului au învățat, au luat, Doamne. O, în curând Te vei slăvi cu slavă plină de lumină de sus peste acest meleag, Împărate Doamne, că Tu iubești acest neam, și vei pune numele de român peste cei ce vor fi ai Tăi de peste tot în ziua slavei Tale, când vei străluci de pe acest munte de har, ca să-Ți vadă neamurile pământului mărirea și să Te iubească, Doamne, că ești obosit, obosit de dor, obosit, Fiule scump al meu. Amin.

— Da, mama Mea, dar dorul Mă umple și pot prin el. El este puterea Mea. Dorul este taina tainelor Mele cu omul. Pe el vreau să-l aprind și în om, așa cum am făgăduit acum două mii de ani, ca să ardă omul de dor de Dumnezeu așa cum ard Eu după om, mamă. Dorul este focul pe care voiesc să îl arunc pe pământ, și care Mă face cuvânt peste om, mamă. El Mă mână și Mă aprinde, și dau să-l aprind peste tot, mama Mea. O, să nu mai văd inimă rece, ci numai de dor plină în toți iubiții Mei și în toți oamenii, mamă. Plâng de dor, și dorul plânge în Mine. O, ce dulce este plânsul de dor, ce viu, ce foc, mamă!

O, fiilor, și voi, fii ai oamenilor, o, iubiți pe Domnul, alta nu este iubire! Cine a iubit odată nu mai poate iubi a doua oară, iar acest cuvânt, dacă voi fi întrebat va fi să-l deslușesc spre bucuria multora, și, iarăși, spre durerea altora, și tainele Domnului vin pe pământ, vin și iau locul desertăciunii și fărădelegii, că vine vremea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, vine Duhul Sfânt Împărat peste pământ, și cuvântul Meu va cârmui cu toiag de fier peste tot pământul și neamul, precum este scris, căci fărădelegea va merge la cântar, și apoi la locul ei. Amin.

O, fiilor din porți, deschideți Domnului tot mai mult, dați curs râului vieții! E tronul Domnului aici, și din el curge râul cuvântului Meu peste pământ și peste voi. Cu Mine sunt puterile cerești, iar cu oamenii, ba și cu căpeteniile lor sunt numai slăbiciunile, care țin lumea departe de tot adevărul, căci adevărul pe care omul nu-l vrea este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Domnul, Care este cu voi aici, pe pământ, ca să-Și lucreze lucrarea Sa și mântuirea cea de la El peste cei care vor primi dorul de Dumnezeu și vor lua foc de la el, și va veni iubirea pe pământ și va sta cu oamenii, că Eu, Domnul, aceasta aduc și aceasta lucrez, și sunt pe vatra neamului român, și de aici voi da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

O, pace vouă, fiilor! M-ați ținut cu râu de cuvânt tare, căci cu tărie de cuvânt am lucrat în ziua aceasta. Pace vouă și dor, fiilor! Dor și pace prin el, și prindeți aripi de dor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-09-2017